

мало приділяється часу цій проблемі. Дані стосовно інформаційної безпеки, що подаються в цих курсах дуже часто є застарілими, неповними та не відповідають дійсності. Курси з інформатики та комп'ютерної техніки, що викладаються в університетах, теж дуже часто мало приділяють уваги проблеми безпеки інформації! Можливо потрібно ввести предмет для вивчення "Інформаційна безпека". Частково вирішити ці проблеми можна, наприклад збільшивши часи дисципліни та скорегувавши навчальні програми. Але кращого ефекту можна досягти, якщо цим зайнятись на державному рівні. Наша держава повинна затвердити це на державному рівні. Інформаційна безпека повинна стати одним з елементів державної політики України.

Висновок. Інформаційна безпека повинна бути одним з пріоритетних напрямків розвитку України. Підвищення її рівня в цілому позитивно впливатиме на життєдіяльність населення України, буде сприятиме підвищення рівня життя та суспільної моралі.

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ З БЖД

THEORETICAL ANALYSIS OF PROBLEMS WITH LIFE SAFETY

Студент М.Ю. Семіградов, керівник І.В. Гуренко (SSL – С)

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Анотація. У даній статті наведено теоретичний аналіз проблем безпеки життєдіяльності.

Ключові слова: безпека життєдіяльності.

Аннотация. В данной статье приведен теоретический анализ проблем безопасности жизнедеятельности.

Ключевые слова: безопасность жизнедеятельности.

Abstract. The theoretical analysis of problems of safety of vital functions is resulted in this article.

Keywords: life safety.

Збільшення кількості та розширення масштабів надзвичайних ситуацій технічного та природного характеру, що викликають значні матеріальні та людські втрати, роблять вкрай важливою проблему забезпечення безпеки в природно-техногенній та соціально-політичній сферах.

Реальність сучасного життя, чисельні свідчення кризового стану взаємовідносин між людиною і природою вимагають теоретичного аналізу проблем не лише з позицій

екоцентристського світогляду, який включає в себе аспект неординарної взаємодії суб'єктивних і об'єктивних факторів соціального розвитку, а й з позицій інтеграційного погляду таких галузей науки, як психологія, антропологія, соціологія, філософія та безпека життєдіяльності. Аналіз літератури з екологічної тематики свідчить про значний інтерес до фундаментальних, узагальнюючих досліджень в галузі екологічного знання. В поле зору дослідників входить широке коло питань, пов'язаних із відносинами «людина – природа». Зокрема, значна кількість робіт присвячена проблемам визначення та обґрунтування статусу сучасних екологічних досліджень, їх предметного поля, меж їх компетенції, а також аналізу особливостей структурної організації екологічних досліджень, їх методологічного та понятійно-термінологічного апарату. Це праці таких відомих українських та зарубіжних дослідників екологічної проблематики як А.Гіляров, М.Голубец, Р.Дажо, Ф.Канак, І.Круть, І.Лісєєв, Д.Микитенко, М.Моїсєєв, Н.Реймерс, І.Фролов та інших.

Забезпечення екологічної, технічної і соціальної безпеки стає однією із головних проблем будь-якої держави. За таких умов все більш значним та необхідним стає потреба у формуванні знань з безпеки життєдіяльності, як умови забезпечення стійкого та безпечного життя. Одним із шляхів виконання цього завдання є організація системи загального комплексного та неперервного навчання з безпеки життєдіяльності. Проблеми безпеки життєдіяльності знаходять відображення в працях видатних вчених таких як: В.Джигурей, В.Жидецький, І.Піскун, Ю.Кіт, М.Назарчук, Я.Бедній, І.Науменко, В.Кузнецов та інших. Взаємовідносини людини і природи споконвіку були непростими. Але особливого загострення вони набули наприкінці ХХ ст., коли господарсько-перетворююча діяльність людства масштабністю та інтенсивністю зрівнялася з природними геологічними процесами і фактично поставила земну цивілізацію на межу екологічної катастрофи. Екосистема Землі, її складові частини: атмосфера, гідросфера, літосфера і особливо біосфера, відчували на собі силу деструктивного впливу нової антропогенної хвилі. Антропогенез, що набрав темпи не змінював, а руйнував все на своєму шляху. Для нашого покоління стало нормою отруєне токсичними речовинами повітря. Як належне ми сприймаємо забудований населеними пунктами, зяючий використаними і покинутими свердловинами, викидаючи в небо тони отруйних хімічних речовин промисловий комплекс. Але змінилося не лише повітря, знищені не лише лісові масиви. Людина, як могутня деструктивна сила, проникла скрізь, здійснила свій негативний вплив на всі життєво важливі сфери екосистеми планети.

Забезпечення пріоритетів життєдіяльності має ставати все більш важливим елементом соціального прогресу. Економічний розвиток ощадливого природокористування й екологічна безпека взаємозалежності і пов'язані одне з одним. Сьогодні як ніколи потрібне впровадження екологічних принципів у природничо-наукове і гуманітарне знання, людину і природу доцільно розглядати в єдності цілісності системи «суспільство-природа». Саме сьогодні людство переживає найскладніший період своєї історії. У своєму розвитку воно досягло того рівня, коли вже оволоділо величезним науково-технічним потенціалом, але ще не навчилося достатньою мірою обережно та раціонально ним користуватися. Швидка індустріалізація та урбанізація планети, різке зростання її народонаселення, інтенсивна хімізація сільського господарства, посилення багатьох інших видів антропогенного тиску на природу порушило кругообіг речовин та природні енергетичні процеси в біосфері, внаслідок чого почалося її прогресивне руйнування.

Аналіз існуючих визначень безпеки дає можливість її сформулювати так: сукупність умов, норм та параметрів навколишнього середовища, буття, норм споживання, праці і захисту, за яких відсутня будь-яка небезпека для життєдіяльності людини. Життєдіяльність визначається факторами і параметрами навколишнього середовища (сонце, повітря, вода, ґрунт, біосфера) й штучного середовища буття (будівлі, споруди, транспортні та повітряні комунікації, системи забезпечення ресурсами, продуктами харчування та ін., все що створене руками людини та використовується для життя). Тобто, життєдіяльність - регульований стан навколишнього середовища, при якому згідно з чинним законодавством, нормативами, забезпечується комфортна й безпечна взаємодія людини з його компонентами, запобігання погіршенню екологічних умов і охорони праці, виникненню небезпеки та дій в надзвичайних ситуаціях. Визначення безпеки життєдіяльності як збалансованої взаємодії людини і середовища її соціального-культурного життя підкреслює методологічну універсальність та світоглядний зміст цієї категорії, яка стосується не стільки політичної, економічної чи військової сфер суспільної діяльності, скільки особистісного сприйняття і внутрішнього відчуття безпеки окремою людиною.

Забезпечення пріоритетів життєдіяльності має ставати все більш важливим елементом соціального прогресу.